

Dosarul nr. 2rac-294/21  
2-18186424-01-2rac-27102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. I. Secieru)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, D. Dulghieru, V. Sîrbu)

## ÎNCHEIERE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Svetlana Filincova  
Victor Burduh  
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Liviu Sorbalo în numele Societății cu Răspundere Limitată „Megavil Grup”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Natur Bravo” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Megavil Grup” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, venitului ratat, bonusului achitat în surplus și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Megavil Grup” și a fost menținută hotărârea din 25 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La data de 17 septembrie 2018, ÎCS „Natur Bravo” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Megavil Grup” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la 02 ianuarie 2017, în calitate de vânzător a încheiat cu SRL „Megavil Grup”, în calitate de cumpărător, contractul de vânzare-cumpărare nr. 17013/VL, obiectul căruia reprezintă producția conservată, sucuri și nectaruri. Astfel, vânzătorul s-a obligat să transmită, iar, cumpărătorul s-a obligat să recepționeze marfa și să achite prețul în termenele prevăzute de clauzele contractuale și anume, conform pct. 7.4 din contract, în decurs de 60 de zile de la data înaintării facturii fiscale.

A comunicat că, în corespundere cu anexele, parte integrantă a contractului, până la 24 martie 2018 a livrat pârâtei marfă în valoare de 6 539 800,35 de lei, conform facturilor fiscale emise în acest sens. Pentru marfa procurată, pârâta a achitat doar suma

de 3 150 000 de lei, acumulând o datorie, care la 28 mai 2018, constituie suma de 3 389 800,35 de lei.

A afirmat că pârâta nemotivat refuză să achite datoria formată, chiar dacă facturile fiscale sunt semnate și recunoscute de către SRL „Megavil Grup” și care servesc drept dovadă a neonorării obligațiilor sale.

ÎCS „Natur Bravo” SA a solicitat încasarea din contul SRL „Megavil Grup” în beneficiul său a datoriei în mărime de 3 409 675,99 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, ÎCS „Natur Bravo” SA a depus cereri de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea din contul SRL „Megavil Grup” a datoriei în mărime de 2 251 640,10 de lei, penalității în mărime de 753 700,51 de lei (calculată pentru 169 de zile de la 11 aprilie 2018 până la 25 septembrie 2018, conform pct. 8.1 din contract), dobânzii de întârziere în mărime de 700 218,18 lei (calculată pentru perioada 01 iunie 2017 – 20 februarie 2019), venitului ratat în mărime de 258 991,39 lei, bonusului achitat în surplus în sumă de 620 850,44 de lei, taxei de stat în mărime de 50 000 de lei, cheltuielilor de executare a măsurilor de asigurare în mărime de 2 325,95 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 15 000 de lei (f.d. 220, volumul I).

Prin încheierea din 06 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea SRL „Megavil Grup”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu, cu privire la scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 25 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la SRL „Megavil Grup” în beneficiul ÎCS „Natur Bravo” SA datoria conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 17013/VL din 02 ianuarie 2017 în mărime de 2 251 640,10 lei, penalitatea în mărime de 753 700,81 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 700 218,18 lei, suma de 620 850,44 de lei cu titlu de bonus achitat în surplus, taxa de stat în mărime de 50 000 de lei, cheltuieli de executare a măsurilor de asigurare în mărime de 2 325,95 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 15 000 de lei, în total 4 393 735,48 de lei. În rest, în partea încasării venitului ratat, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 aprilie 2019 SRL „Megavil Grup”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu, a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 25 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a încheierii din 06 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie scoasă de pe rol, din motivul nerespectării căii prelabile de soluționare a litigiului.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Megavil Grup”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu și a fost casată hotărârea din 25 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în partea prin care a fost încasată dobânda de întârziere în mărime de 700 218,18 de lei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată pretenția ÎCS „Natur Bravo” SA cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în mărime

de 700 218,18 de lei pentru perioada 01 iunie 2017 – 20 februarie 2019. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Megavil Grup” și a fost casată decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Megavil Grup” și a fost menținută hotărârea din 25 martie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani.

La data de 16 august 2021, Liviu Sorbalo în numele SRL „Megavil Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă parțial și să fie încasată datoria în sumă de 774 092,50 de lei, în rest, acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, prevederile pct. 72, 75 din Regulamentul privind inventarierea, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012, art. 572 alin. (1) și 586 din Codul civil și art. 117, 118, 121 din Codul de procedură civilă.

Recurentul a indicat că, deși a solicitat încasarea datoriei în mărime de 3 353 278,10 lei, totuși, ÎCS „Natur Bravo” SA a anexat la dosar facturi fiscale doar în sumă de 1 874 092,50 de lei.

A susținut că pe parcursul examinării cauzei, a fost achitată datoria în sumă de 1 100 000 de lei, fapt confirmat și de către intimată, prin urmare, restantă a rămas doar suma de 774 092,50 de lei, celelalte facturi anexate fiind achitate, fapt confirmat prin ordinele de plată anexate în sumă de 2 500 000 de lei.

A menționat că instanța de apel eronat a conchis că datoria ar constitui 2 251 640,10 de lei, punând la bază un act de verificare a decontărilor reciproce semnat doar de către intimată unipersonal, fiind o simplă informație contabilă. Astfel, au fost ignorate prevederile pct. 72 din Regulamentul privind inventarierea, potrivit cărora extrasul de cont se întocmește și se remite entităților pentru confirmare. Entitățile care primesc extrasele de cont sunt obligate să confirme în decurs de 5 zile lucrătoare din ziua primirii acestora soldul creanței/datoriei și să comunice obiecțiile lor. Deci, în cazul în care entitatea nu transmite spre semnare părții adverse contractante, acest înscris nu probează temeinic sumele incluse în acesta în lipsa altor documente primare și anume, în lipsa facturilor fiscale.

Recurentul a afirmat că un asemenea înscris nu a fost prezentat pentru confirmare și prezentarea obiecțiilor.

A mai indicat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 602 din Codul civil, care stipulează că debitorul despăgubește creditorul doar dacă nu dovedește că neexecutarea obligațiilor nu îi este imputabilă. La caz, întârzierile de plată nu reprezintă o neonorare a obligațiilor contractuale de către SRL „Megavil Grup”, ci o consecință a neonorării obligațiilor contractuale de către ÎCS „Natur Bravo” SA.

La data de 27 octombrie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimitei ÎCS „Natur Bravo” SA (f.d. 94, 96 volumul IV), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Prin referința depusă la 25 noiembrie 2021, administratorul ÎCS „Natur Bravo” SA, Mukhmad Galaev, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, din motivul că este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare, întrucât prin hotărârea nr. 2i-138/20 din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Megavil Grup” și ridicat dreptul lui Sorbalo Liviu de a administra societatea.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Liviu Sorbalo în numele SRL „Megavil Grup”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Conform art. 74 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, prin hotărâre de intentare a procedurii de insolvență, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare este transmis administratorului insolvenței/lichidatorului.

Potrivit art. 88 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul insolvenței/lichidator, care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul reprezentantului debitorului va fi redus la reprezentarea intereselor acționarilor/asociaților.

Materialele cauzei atestă că prin hotărârea nr. 2i-138/20 din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost constatată insolvența și intentat procesul de insolvență în privința SRL „Megavil Grup”, cu ridicarea dreptului lui Sorbalo Liviu de a administra SRL „Megavil Grup”, în proces de insolvență, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvenței Stejar Veaceslav. Din momentul intentării procesului de insolvență, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare a fost transmis administratorului insolvenței (f.d. 14, volumul IV).

Iar, prin hotărârea nr. 2i-138/20 din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost continuată procedura de insolvență și inițiată procedura simplificată a falimentului în privința SRL „Megavil Grup”, în calitate de lichidator fiind desemnat Stejar Veaceslav (f.d. 89, volumul IV).

La data de 16 august 2021 Liviu Sorbalo în numele SRL „Megavil Grup” a declarat prezentul recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă parțial și să fie încasată datoria în sumă de 774 092,50 de lei, în rest, acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Analizând circumstanțele constatate în raport cu normele legale citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul a fost depus de o persoană care nu este în drept să-l declare, or, prin hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa de active a fost transmis administratorului insolvenței/lichidatorului, respectiv, după ridicarea dreptului de administrare, SRL „Megavil Grup” este reprezentată de către administratorul insolvenței Stejar Veaceslav.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Liviu Sorbalo în numele SRL „Megavil Grup”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. c) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Liviu Sorbalo în numele Societății cu Răspundere Limitată „Megavil Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic